Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Sfintei Cruci

Binecuvântată să fie în cer şi pe pământ lucrarea cuvântului Meu din ziua aceasta de praznic sfânt, praznicul Crucii, pe care Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am dat să fiu aşezat şi bătut în cuie pe ea ca să dau pildă tuturor, pildă de Păstor adevărat şi de oaie bineplăcută lui Dumnezeu, căci ca Păstor adevărat Mi-am pus viaţa pentru oile Mele, iar ca oaie am fost cuminte pentru jertfă şi nu Mi-am deschis gura şi nu M-am zbătut înaintea celor ce M-au dat spre jertfire, căci Eu eram născut din Duhul Sfânt, din Care am luat trup, iar acum două mii de ani am spus că cel ce este născut din trup, trup este, iar cel ce este născut din duh, duh este, şi am spus că omul trebuie să se nască de sus. Amin.

O, pace ţie, măi poporul Meu! Se miră mulţi de vorbirea Mea cu tine atât de părintească între Mine şi tine, atât de caldă şi atât de dulce, dar este proorocită această vreme de mângâiere pentru cei ce se fac Domnului Ierusalim nou, naşterea cea de sus în ei, dar omul nu ştie ce înseamnă aceasta, şi greu Mi-a fost şi acum două mii de ani să desluşesc aceasta şi să las scris aceasta, căci am scris atunci că cel ce crede în Fiul Tatălui, în Cel Unul-Născut, pe Care Tatăl L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică, unul ca acela nu este judecat, iar cel ce nu crede a şi fost judecat, fiindcă n-a crezut în numele Celui Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu. Adevăr adevărat am spus Eu că oricine face rele nu vine la lumină, căci urăşte lumina pentru ca faptele lui să nu se vădească, dar cel ce iubeşte şi lucrează adevărul, vine la lumină şi stă în lumină ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârşite, şi iată judecata, că lumina a venit în lume, iar oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor erau rele.

O, ce mare taină este naşterea cea de sus! Eram cu ucenicii în Iudeea şi lucram cu ei peste mulţi şi Mi-i învăţam să lucreze şi să boteze, iar Eu lucram pe Duhul Sfânt peste cei botezaţi cu apă de către ucenicii Mei, aşa cum Ioan boteza, iar când Eu am plecat la Tatăl după ce am înviat, le-am spus lor: *«Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit şi Eu pe voi»*, şi am suflat asupra lor şi le-am zis: *«Luaţi Duh Sfânt! Cărora veţi ierta păcatele le vor fi iertate şi cărora le veţi ţine vor fi ţinute».* A suflat Dumnezeu peste ei şi au luat ei Duh Sfânt, căci Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, iar cel ce este de pe pământ pământesc este şi de pe pământ grăieşte, aşa cum Ioan a mărturisit atunci celor ce nu înţelegeau taina curăţirii şi pe Mine, Mielul lui Dumnezeu, Cel Unul-Născut din Tatăl.

Mă prinde jalea din cer şi până pe pământ de la semeţia slujitorilor de biserici, că nu ştiu aceştia ce este lucrarea Duhului Sfânt, sub numele căreia ei zic că lucrează. Am suflat peste ucenicii Mei atunci şi le-am spus: *«Luaţi Duh Sfânt!»*, şi aşa au luat ei pe Duhul Sfânt şi au lucrat cu El peste mulţi care se botezau pentru primirea Duhului Sfânt, dar slujitorii de biserici, care-şi cumpără această slujire, cine suflă peste ei ca să ia ei pe Duhul Sfânt şi să lucreze cu El peste mulţi şi să se cunoască lucrarea Duhului Sfânt luminând şi lucrând peste cei ce vin spre ea? Mă prinde suspinul de la cei ce se folosesc de numele Meu şi n-au roade ca ale Mele şi ca ale ucenicilor Mei, n-au ucenici pentru cer, n-au, ci au numai pentru ei.

O, e mare taină naşterea cea de sus, şi am spus acum două mii de ani: *«De nu se va naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu, căci ce este născut din trup, trup este, şi ce este născut din duh, duh este»*. Când a fost să vin de sus, de la Tatăl, şi să fiu născut de sus pe pământ, a venit îngerul Domnului şi a zis Fecioarei care M-a născut: *«Duhul Sfânt Se va coborî peste tine şi vei fi umbrită de puterea Celui Preaînalt, iar Cel ce Se va naşte din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema».* O, Eu M-am născut de sus pe pământ, şi tot aşa trebuie

să se nască şi omul, şi de nu se va naşte cineva din apă şi din Duh nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu şi nici ea întru el.

O, poporul Meu, plânge cuvântul Meu între cer şi pământ şi aude omul glasul lui şi nu se naşte de sus omul. O, poporul Meu, suflu cu suflarea Duhului Sfânt peste oameni şi nu iau oamenii! Vă am pe voi biserică a Mea acum pe pământ şi mulţi vin să se nască de sus ca să fie ai Mei ca şi voi, dar unde voi nu puteţi umbla cu facerea Mea, pe care v-am învăţat s-o lucraţi peste om, acolo nu este frumoasă biserica Mea şi mădularele ei. Nu ştie omul să vină la lumină. Cel ce vine după Mine trebuie să înveţe taina crucii şi lucrarea ei aşa cum Eu, Domnul, am arătat şi am purtat, Dumnezeu fiind, umilit şi dispreţuit, nemângâiat decât de Tatăl Meu şi de mama Mea Fecioara, căci pe pământ fiecare caută ale sale, a sa odihnă sufletească şi cu orice preţ, chiar şi cu preţul lui Dumnezeu.

O, fiecare caută ale sale, dar nu ştie omul cum vine aceasta şi nu găseşte nimic din tot ceea ce caută, căci cu nimic nu rămâne omul înaintea Mea. Cel ce se încântă pe sine însuşi, acela îşi pierde aşa mintea când are nevoie de minte, şi unuia ca acela îi prieşte aşa fiindcă şi-a hrănit aşa mintea, şi aceasta nu înseamnă că-şi face omul rost de minte. Omului îi trebuie minte şi nu-şi face rost de minte, că zice că are el, dar mintea se face de la Dumnezeu prin duhul umilinţei dacă omul îl are, căci numai umilinţa Îl face pe Dumnezeu în om, Îi face cale lui Dumnezeu în om, şi numai aşa are omul minte, căci mintea înseamnă Dumnezeu în om, iar altfel e urât omul, e om şi atât.

O, fiilor lucrători din partea Mea peste cei ce dau să vină spre facerea lor, o, fiilor, acolo unde voi nu puteţi umbla pentru facerea omului, nu e frumoasă biserica Mea. Hai să facem învăţătură pentru naşterea cea de sus a fiilor bisericii, tată, căci scris este: *«Oricine face rele nu vine la lumină, căci urăşte lumina pentru ca faptele lui să nu se vădească, dar cel ce iubeşte şi lucrează adevărul vine la lumină şi stă în lumină ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârşite».*

Am fii şi fiice plini de suferinţa Mea în ei, nu de a lor, dar sunt destui din loc în loc între cei ce dau să vină după Mine şi sunt plini de suferinţa lor, căci n-au voit să înveţe de la Mine şi de la sfinţi facerea lor aşa cum vrea cerul şi naşterea cea de sus, căci nimeni nu-şi poate zidi singur facerea lui, fiindcă singur nu se poate vedea omul întru toate ale sale şi îi trebuie un ajutor, îi trebuie o oglindă ca să-l ajute să se vadă.

O, fiilor care aveţi dureri de-ale voastre şi nu de ale Mele dureri! Când omul este nemulţumit, inima i se aspreşte, la fel şi faţa, la fel şi vorba, la fel şi fapta, dar când el se împacă cu toate câte vin spre el, oricum şi de unde ar veni ele, inima i se umileşte, i se moaie, i se mlădiază şi i se formează fiinţa după chipul şi asemănarea Mea, căci Eu M-am dat pe Mine Însumi celor ce M-au supus lor, sub mâna vânzătorului Meu dat lor în noaptea în care am fost vândut, şi chiar dacă am fost atât de îndurerat, eram blând şi smerit cu inima şi plin de răbdare şi plin de iubire, căci asprimea inimii nu M-a cunoscut, că toate veneau de la Dumnezeu, şi aşa să-şi spună şi omul: toate vin de la Dumnezeu pentru facerea cea din cer. Amin.

Voiesc să-i învăţ pe toţi care vor cu Dumnezeu şi care vin spre voirea aceasta, voiesc să se aplece ei şi să înveţe taina crucii purtate aşa cum Eu am purtat-o, căci fără de învăţătură nu poate omul pe cale cu Mine, că e cu multă învăţătură pe ea calea Mea cu omul, calea Mea pentru om. Cuvântul Meu e aur curat, numai să-l iubească omul şi să înveţe din el şi să-l împlinească peste el, că nu mai este nevoie să înveţe el altceva sau altcumva, ci este doar de vegheat.

O, poporul Meu de la izvor, voiesc să înveţe toţi cei care Mă iau de pe masa Mea cu tine, voiesc să şi împlinească ei cuvântul Meu, că e mare cuvântul Meu şi e suflarea Mea peste cei ce vor să se nască de sus, căci Eu de sus sunt, de sus vin pentru naşterea cea de sus a omului care caută cu lumină peste el şi care stă în lumină.

O, fiilor lucrători la izvor din partea Mea peste cei ce aleg creşterea lor cea de la Dumnezeu, Eu, Domnul, suflu peste voi şi vă dau, şi voiesc să ia cei ce caută la voi sfat şi înţelepciune, dar

să lucreze ei apoi aşa, spre viaţa lor cea de sus. Duhul umilinţei este cea mai mare lucrare a lui Dumnezeu pentru om, căci Eu Mi-am arătat umilinţa ca să înveţe omul din ea, iar omul să nu dea să fie mai mare ca Dumnezeu, căci drumul cu Dumnezeu are aurul lui, are bogăţia lui şi străluceşte de jos până sus prin această lumină, prin duhul umilinţei, scara care îl suie pe om la cer ca să fie omul din cer pe pământ, şi nu de pe pământ să mai fie el apoi.

Am venit pe pământ pentru îndumnezeirea omului. Aceasta să ştie toţi cei care sunt şi care voiesc să fie cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi, pe calea venirii Mele de azi pe pământ cuvânt, şi trebuie să se îndumnezeiască cel ce voieşte să fie cu Mine prin lepădare de sine şi prin îndumnezeirea lui apoi, căci Eu asta am de lucrat peste om.

Învăţaţi poporul peste tot, fiilor care-Mi staţi cale a cuvântului Meu ca să vină el spre creşterea celor ce se aduc la creştere. Învăţaţi-i pe toţi cei ce doresc cu Dumnezeu şi să ştie ei că nu Dumnezeu trebuie să Se facă după cum sunt ei, ci ei trebuie să se facă după cum este Dumnezeu. Nu mai voiesc durere de la ei, căci pe cine îl doare de el însuşi în trupul bisericii Mele, acela se face durere a Mea şi sarcină a Mea şi a voastră, tată, şi trebuie să le spunem din când în când că e musai să aibă cruce şi răbdare pentru cruce toţi cei ce vor cu Dumnezeu, căci crucea Mea este grea şi nu este ca a lor, iar dacă ei nu pot ajuta sau micşora greul crucii Mele, măcar să-şi poarte cu răbdare şi cu împăcare crucea lor, că nu e de tăiat din cruce, ci e de împodobit crucea cu podoabele iubirii şi a răbdării sfinte şi a cuminţeniei depline, şi mai ales a nerăzvrătirii, că nu are omul dreptul să se răzvrătească, decât dacă-şi ia singur acest drept împotriva umilinţei lui, pe care ar fi s-o aibă pe deplin pentru mântuirea lui.

O, nu ştie omul ce este crucea, ce slavă este ea, ce drum spre înviere este ea, şi de aceea se plânge el mereu, şi de aceea se slăbeşte mereu om pe om plângându-se mereu, de parcă asta ar fi să fie lucrarea lui. Toate câte vin peste om, ar fi să le primească el ca din mâna lui Dumnezeu şi să nu-I dea Domnului peste mână, căci Dumnezeu ştie ce-i este omului de folos, după cum vede El că trebuie pentru făptura cea mereu nouă a omului, căci Eu prin suferinţă am venit pe pământ şi tot aşa am petrecut apoi, şi tot aşa M-am întors şi M-am păstrat lângă Tatăl, căci aceasta este cununa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, iar bucuria şi desfătarea este calea păgânilor, nu a creştinilor, căci creştinii au bucurie crucea şi pe Domnul lor, Domnul crucii, Păstorul Cel cu crucea, Care umblă după oi ca să le dea păşunea Lui şi pildă să le dea lor purtarea crucii, slava celor ce iubesc pe Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, căci Eu prin cruce Mi-am arătat slava şi prin ea am iubit pe fiecare om, ca să-l răscumpăr pe om şi să-l dau Tatălui, acolo unde el se va întâlni cu odihna lui, pe care a pierdut-o prin părăsirea lui Dumnezeu, datorie care trebuie plătită la Dumnezeu de fiecare om, ca să-şi primească el iarăşi înfierea cea pierdută. Amin.

O, fiilor care staţi înaintea Mea ca să-Mi port cu voi crucea venirii Mele, învăţaţi poporul de peste tot să se uite la voi şi să înveţe purtarea crucii, căci voi şi cei cu voi lângă izvorul Meu de cuvânt aici, sunteţi sub cruce mereu, tată, sunteţi sub sarcină mereu şi sunteţi mulţumiţi că-Mi slujiţi venirii Mele şi lucrului ei cel greu şi mult, cu duhul, cu sufletul şi cu trupul, fiilor. Voiesc să cobor binecuvântare şi putere peste voi acum, pentru lucrarea de împrospătare a celor ce trebuiesc orânduite spre împrospătare peste locaşul Sfintei Sfintelor Mele, tată. Sunteţi puţinei pentru cât de mult lucru este peste tot de lucrat, aici şi pe unde mai este nevoie de voi şi de lucrul vostru pentru cât popor avem de purtat şi de îngrijit.

Acum, pe cel ce este reazemul Meu la greu, pe copilul pe care-Mi sprijin venirea Mea şi vestirea ei, îl umplu de putere ca să-Mi chiverniseasă lucrarea împrospătării de care am grăit acum peste cele din grădiniţa cuvântului Meu. O, nu vă temeţi pentru puterea cea mică pe care o aveţi! Fiţi credincioşi, că nu voi puteţi, nu voi cuprindeţi pe toate câte sunt de orânduit. Vin îngerii Mei şi vă sprijinesc, tată. Sprijiniţi-vă şi voi pe ei, căci lucrarea credinţei trebuie să locuiască în voi, şi apoi puterea ei. Amin.

Tu, cel care-Mi dai şi-Mi vesteşti graiul Meu din cer şi până pe pământ şi până la marginile lor, fă sfat ceresc, tată, şi cu multă bunăvoinţă lucrează şi aşează pe cele care să se lucreze pentru

împrospătarea a toate în grădiniţa cuvântului Meu cu voi. Sunteţi sprijinul Meu, iar Eu sunt sprijinul vostru, tată. Întăreşte tu acum credinţa că toate sunt cu putinţă, căci în Dumnezeu toate sunt da, iar Eu voi da şi putere şi tot ce va fi să se poată pentru această lucrare, ca şi pentru lucrarea care merge înainte spre săvârşirea deplină a ei, a noii zidiri înălţată acum în grădinile Mele cu voi la izvor, şi ne vom da silinţa şi colo, şi colo, iar duhul hărniciei şi al buneivoinţe vă va fi biruinţa şi credinţa în tot ce Eu voi da de împlinit. Amin.

Pe toţi cei de lângă izvorul Meu îi voiesc vioi mereu şi încredinţaţi mereu că puterea şi voinţa şi împlinirea a toate vin de la Mine prin duhul şi prin mânuţele lor, pe care Eu le umplu mereu de har, de binecuvântare şi de bucurie pentru lucrarea lor cu Mine, căci purtarea crucii Mele aduce bucurie fără seamăn, atât cât mintea cea fără Dumnezeu în ea nu ajunge să ştie înţelepciunea bucuriei sfinte, bucuria cea prin cruce şi taina care o învăluie pe ea de sus. Amin.

Binecuvântare dau acum pentru cele de la Mine toate spre lucrul Meu prin voi! Totul este cu putinţă celor cu credinţă în toate câte Eu grăiesc şi aşez. Amin.

O, îmbrăcaţi-vă în harul păcii Mele, fiilor, că lumea nu ştie ce este pacea aceasta, pacea Mea dintre voi, prin care Eu pot şi lucrez. Învăţaţi poporul de peste tot taina păcii Mele cu voi, căci el trebuie mult să înveţe dacă iubeşte el cu putere cuvântul Meu, care învaţă, şi fapta lui apoi.

Vă învăluiesc în puterea cea biruitoare a crucii, fiilor. Iubiţi taina aceasta, că e mare, tată, căci duhul cel rău se teme straşnic de cei îmbrăcaţi în această armură, cu care Eu l-am judecat pe el acum două mii de ani.

Nimeni să nu se plângă, nimeni să nu fie neputincios, căci puterea crucii le dă putere celor ce o iubesc pe ea cu pilda vieţii lor.

Pace ţie, popor de la izvor! Pacea Mea din mijlocul tău să lumineze peste tot pe poporul cuvântului Meu ca să înveţe el lumina aceasta. Eu, Domnul, Mă împart prin voi cu tot ce am să-i dau celui ce iubeşte să Mă asculte după orânduiala Mea cea din mijlocul vostru, cea din mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2011